

Ik ben Katherina. Ik ben geboren in 1992. Mijn vader heeft een bekend café "de Sol-leil". Mijn vrienden gingen daar vroeger regelmatig uit. Voor mij was dat eigenlijk niet leuk want ik stond constant onder toezicht van mijn vader. Iedere jongen die ik leerde kennen, werd nadien op de rooster gelegd door mijn vader of door één van zijn "werknemers". Iedere "misstap", zoals hij dat dan noemde werd gevisieerd. Ik ging dan ook nooit aan de bar zitten. Ik stond nooit op de dansvloer, maar zocht eerder een donker plaatsje in 't cafe of ik ging gewoon buiten staan, bij de buitenwippers. Ik had het gevoel dat ik daar kon ontsnappen aan mijn vaders' controle. Het probleem is dat hij naar de buitenwereld toe altijd grappig en joviaal overkomt, mijn vrienden vonden hem allemaal een kei toffe pee, maar thuis zag ik nadien wel een andere vent, die jaloers was en niet alleen op zijn vrouw. Ik moest ook zwaar op mijn tellen passen....

Eigenlijk heeft mij vader me recht in de armen van Hawk geduwd. Hij noemt Haow Ka, maar wij noemden hem hawk, engels voor havik omdat hij zo een scherpe veneinige neus had. Eerst had ik schrik van hem, maar hij was altijd heel lief voor mij. Op den duur vond ik het heel stoer dat ik met hem kon optrekken. Hij had ook altijd veel geld op zak en verdween regelmatig buiten beeld. In het begin had ik nog niet door wat er aan de hand was, maar na een tijdje wist ik het maar al te goed. We werden stiekem een koppel, soms kreeg ik ook zonnekes, wanneer hij de kopers had kunnen bedriegen. Zijn klanten waren soms al zo stoned dat ze niet wisten wat ze in hun handen gestopt kregen. Hij wist daar handig gebruik van te maken.

Toen Mozes, de buitenwipper van de ingang zag dathet uit de hand begon te lopen, heeft hij mij onder handen gepakt. Ik was verschrikkelijk kwaad. Eerst moest ik ontsnappen uit het zicht van mijn vader en nu begon die hier ook al bezig te doen. ... Maar hij liet zich niet van de wijs brengen. Hoe hij het voor elkaar kreeg weet ik tot op de dag van vandaag niet. Maar hawk bleef vanaf dan uit mijn buurt. Nu, zo een goeie vijf jaar later besef ik wat Mozes toen voor mij gedaan heeft. Dankzij hem ben ik niet in het drugsmilieu gesukkeld. Ik heb ondertussen al andere vrienden van mij zien afdalen.... Ik had blijkbaar toch wel één goeie engelbewaarder....

Katherina De Weerd